

CẢM TẠ HỒNG ÂN THIÊN CHÚA BAO LA

... Ngày Quốc Tế Giới Trẻ lần thứ VIII cử hành tại Denver, thủ phủ bang Colorado, Hoa Kỳ, từ thứ năm 12-8 đến thứ hai 16-8-1993, với sự hiện diện phúc lành của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II (1978-2005).

Ngày Quốc Tế Giới Trẻ để lại một tiếng vang lớn, nhưng nhất là, nhiều hoa quả tinh thần tích cực cho tất cả bạn trẻ được hân hạnh tham dự vào biến cố đáng ghi nhớ này. *Sau đây là chứng từ của anh Michael Brull, tín hữu Công Giáo người Đức.*

Vào mùa xuân năm 1993, lòng tôi cảm thấy hơi thở với tư tưởng: "Từ nay mình không còn vương vấn nợ nần gì với Giáo Hội Công Giáo!" Bởi lẽ, tôi đã tự ý tách lìa khỏi Giáo Hội! Thật ra trước đó, tôi lớn lên trong bầu khí bình thường của một gia đình Công Giáo đạo đức. Tôi từng là chú bé giúp lễ và có chân trong ca đoàn giới trẻ của một giáo xứ thuộc Tổng Giáo Phận Koeln.

Cho đến năm tròn 17 tuổi, tôi vẫn được thân mẫu tôi nhắc nhở tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật và thường xuyên lãnh bí tích Giải Tội. Nhưng rồi, tôi tự ý cắt đứt mọi liên hệ với nhà thờ, giáo xứ và với Giáo Hội Công Giáo! Từ đó, THIÊN CHÚA đối với tôi chỉ còn là Đấng Tạo Hóa và Kinh Thánh đối với tôi chỉ là những chuyện hoang đường!

Trong tâm tình phản loạn và khô đạo này, vào năm 1990, tôi quen thân với một thiếu nữ Công Giáo đạo hạnh. Nàng tên Tanja. Tôi gặp thấy nơi nhà nàng một bầu khí đạo đức giống y như ở gia đình tôi! Hay còn hơn thế nữa. Nơi gia đình nàng, chẳng những mọi người đều tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật, mà còn cùng nhau lần hạt Mân Côi và đọc kinh Truyền Tin nữa! Thiệt là quá sức tưởng tượng! Dĩ nhiên Tanja luôn dịu dàng tìm cách thuyết phục tôi. Nhưng đối với tôi, tư tưởng của nàng quá cổ hủ, lỗi thời của những người thuộc thời Trung Cổ!

Tôi tìm cách lôi kéo Tanja đi vào con đường xấu, kể cả việc lỗi phạm điều răn thứ sáu. Nhưng nàng cương quyết đứng vững và tỏ dấu cho tôi hiểu là liên hệ giữa chúng tôi sớm muộn gì rồi cũng phải chấm dứt. Vì quá yêu nàng nên tôi vẫn tìm cách bám víu vào nàng.

Mùa hè năm 1993, chúng tôi được biết Tổng Giáo Phận Koeln có chương trình tổ chức cuộc hành hương cho giới trẻ tham dự Ngày Quốc Tế Giới Trẻ với Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II tại Denver. Đối với Tanja, thì vấn đề quá rõ ràng. Nàng dứt khoát ghi tên tham dự. Đối với tôi, chỉ nguyên nghe từ "hành hương" đủ làm tôi nhún vai khinh bỉ. Nhưng cùng lúc, tôi so đo do dự. Bởi lẽ, đây là dịp may nghìn vàng để du lịch Hoa Kỳ với giá rẻ mạt! Sau cùng, tôi ghi danh tham dự với Tanja.

Ngay từ đầu cuộc hành trình, tôi cảm thấy khó chịu với bầu khí đạo đức, chẳng hạn như việc lần hạt Mân Côi chung. Tuy nhiên, tôi bị lôi cuốn và ngạc nhiên bởi bầu khí huynh đệ yêu thương giữa các bạn trẻ tham dự cuộc hành hương. Thêm vào đó, còn có một số Linh Mục tháp tùng chúng tôi. Tôi đặc biệt chú ý

đến một Linh Mục trẻ, trông thật đáng trọng đáng mến. Hình ảnh vị Linh Mục này ám ảnh đưa tôi đến ý nghĩ:

- Mình phải gặp riêng Cha để trình bày tất cả những khúc-mắc cũng như dẫn vật của cuộc sống tâm linh.

Tôi vừa bị tư tưởng này ám ảnh vừa tìm cách xua đuổi nó đi. Vào gần cuối cuộc hành hương, tình cờ vào một buổi đi lãnh thức ăn trưa, tôi bỗng chạm trán với vị Linh Mục trẻ. Tanja đẩy nhẹ tôi đến thưa chuyện với ngài. Tôi xin gặp riêng ngài. Vị Linh Mục vui vẻ nhận lời ngay. Dĩ nhiên trong thâm tâm, tôi không hề có ý định xưng tội. Chúng tôi vừa đi dạo vừa chuyện trò. Sau buổi nói chuyện, vị Linh Mục nhã nhặn mời tôi theo ngài vào nhà nguyện. Vì lịch sự, tôi nhận lời. Vị Linh Mục quỳ gối cầu nguyện trước Nhà Tạm một lúc. Xong, chúng tôi cùng rời nhà nguyện .. Bỗng, như một cú sét đánh ngang bầu trời quang đãng, ngài đột ngột nói với tôi:

- Chẳng lẽ anh không xưng tội sao?

Tôi phản ứng ngay:

- Cho đến lúc này đây con đã thưa với Cha gần như hết mọi chuyện. Như thế, con đâu có ngần ngại kể thêm cho Cha nghe phần còn lại!

Chúng tôi tìm một chỗ vắng và tôi nói tiếp phần còn lại cuộc đời tôi cho vị Linh Mục nghe. Xong, chính lúc này đây, lần đầu tiên trong cuộc đời, tôi cảm nghiệm một cách sâu xa trong chính thân xác tôi, thế nào là Tình Yêu bao la và lòng Từ Bi khôn cùng của THIÊN CHÚA. Khi vị Linh Mục đặt tay trên đầu tôi và ban phép xá giải cho tôi, tôi cảm thấy như một luồng sức nóng chuyển vào người tôi. Trong một lúc thật lâu, tôi cảm nhận một sức nóng khác thường, như thể là tôi bị một làn chớp đánh xuyên qua người. Tôi bỗng hiểu rõ rằng, THIÊN CHÚA đã trao ban trở lại cho tôi tất cả những gì tôi đã đánh mất trong vòng 10 năm qua, thời gian tôi xa lìa THIÊN CHÚA cùng Giáo Hội Ngài. Muôn vàn cảm tạ hồng ân bao la của THIÊN CHÚA nhân từ.

... Đức Chúa GIÊSU phán cùng các môn đệ rằng: "Thầy là cây nho thật, và CHA Thầy là người trồng nho. Cành nào gắn liền với Thầy mà không sinh hoa trái, thì Người chặt đi; còn cành nào sinh hoa trái, thì Người cắt tỉa cho nó sinh nhiều hoa trái hơn. Anh em được thanh sạch rồi nhờ Lời Thầy đã nói với anh em. Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em. Cũng như cành nho không thể tự mình sinh hoa trái, nếu không gắn liền với cây nho, anh em cũng thế, nếu không ở lại trong Thầy. Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được. Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu anh em ở lại trong Thầy và Lời Thầy ở lại trong anh em, thì muốn gì, anh em cứ xin, anh em sẽ được như ý. Điều làm THIÊN CHÚA CHA được tôn vinh chính là: Anh em sinh nhiều hoa trái và trở thành môn đệ của Thầy" (Gioan 15,1-8).

("Stella Maris", Mensuel d'informations religieuses, Avril/1997 trang 31)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt